

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

18 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Constantin Gurschi

Judecători – Liliana Catan, Ion Arhiliuc, Elena Covalenco, Iurie Diaconu

Cu participarea:

Procurorului - Nicolae Suvac

Avocatului - Ion Popescu, Ala Pelivaniuc,

a judecat în ședință publică recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vasile Bolduratu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2013, în cauza penală privindu-i pe

***Taratutenco Alexandru Serghei,**
născut la 15 octombrie 1993, originar și
locuitor în mun. Chișinău, str. A. Doga 43/2,
ap. 15;*

și

***Tiscenco Alexandru Anatolie,** născut
la 13 februarie 1993, originar și locuitor în
mun. Chișinău, str. Pajurei 15, ap. 63;*

Termenul de examinare a cauzei:

- prima instanță: 29 martie 2012 – 30 noiembrie 2012;*
- instanța de apel: 26 martie 2013- 15 aprilie 2013;*
- instanța de recurs: 29 octombrie 2013-18 martie 2014;*

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Procurorul Nicolae Suvac, care a solicitat admiterea recursului în sensul declarat.

Avocatul Ion Popescu și inculpatul Tiscenco Alexandru, care au pledat pentru respingerea recursului cu menținerea hotărârii atacate.

Avocatul Alla Pelivaniuc și inculpatul Taratutenco Alexandru, care au pledat pentru respingerea recursului cu menținerea hotărârii atacate.

Asupra recursului ordinar în cauză Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 30 noiembrie 2012, Taratutenco Alexandru și Tișcenco Alexandru au fost condamnați în baza art. 188 al. (2) lit. b) și f) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal la 4 (patru) ani închisoare fiecare.

Conform art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicată inculpaților pe un termen de probă de 2 (doi) ani fiecare.

2. *În fapt*, instanța de judecată a constatat, că Taratutenco Alexandru, fiind în înțelegere prealabilă cu Tișcenco Alexandru și avînd scopul sustragerii și însușirii ulterioare a bunurilor altei persoane, la 10 decembrie 2011, aproximativ la ora 22.00, aflîndu-se pe str. M. Costin 17/1, mun. Chișinău, l-au atacat pe Garabajiu Alexandru, aplicînd violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate și au sustras deschis de la acesta un telefon mobil de model Nokia 6680, după ce cu bunul sustras de la fața locului s-au ascuns. Astfel, cauzînd părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă de 3000 lei.

Conform raportului de expertiză medico-legal nr. 373/D, din 08 februarie 2012, părții vătămate i s-au constatat vătămări corporale ușoare, care condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată.

În drept, acțiunile inculpaților Taratutenco Alexandru și Tișcenco Alexandru au fost încadrate în baza art. 188 alin. (2) lit. b) și f) Cod penal – *tîlhăria, adică atacul săvîrșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viață sau sănătatea persoanei agresate de două persoane și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

2.1. În motivarea soluției sale și anume la stabilirea pedepsei cu aplicarea art. 79 și 90 Cod penal, prima instanță a luat în considerație că s-a săvîrșit o infracțiune gravă, inculpații se căiesc în cele săvîrșite, au reparat prejudiciul material, sunt tineri, absolvenți ai școlii medii, crima au comis-o fără a-și da seama de consecințe, nu au survenit consecințe grele, se caracterizează pozitiv, au loc permanent de trai, ambii sau educat în familie cu un singur întreținător, anterior nu au fost la evidență în organele de poliție.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpații să fie condamnați în baza art. 188 alin. (2) lit. b) și f) la 7 ani închisoare fiecare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, pe motiv că prima instanță neîntemeiat a aplicat prevederile art. 79 și 90 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, din 15 aprilie 2013 a fost respins ca nefondat, apelul procurorului, cu menținerea sentinței atacate.

4.1. În motivarea soluției sale instanța de apel a reiterat că, instanța de fond pe deplin a constatat starea de fapt și de drept a acțiunilor săvîrșite de inculpați și

conform art. 100 alin. (4), 101 Cod de procedură penală, verificînd toate probele administrate multilateral, complet și obiectiv, iar fiecare probă fiind apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei și în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, corect a ajuns la concluzia de a încadra acțiunile inculpaților Taratutenco Alexandru și Tișcenco Alexandru, în baza art. 188 alin.(2) lit. b) și f) Cod penal.

Colegiul penal a considerat, că la stabilirea categoriei și termenului de pedeapsă, instanța de fond a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal.

Totodată, instanța de apel a menționat, că potrivit art. 79 Cod penal, instanța de judecată a ținut cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, și de persoana celui vinovat, socotind necesar de a aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blîndă, de altă categorie.

Astfel, în ședința de judecată a instanței de fond și a instanței de apel s-au stabilit cu certitudine circumstanțe atenuante cum ar fi: căința sinceră de cele săvîrșite, au reparat prejudiciul material, sunt tineri, absolvenți ai școlii medii, crima au comis-o fără a realiza consecințele care pot surveni, se caracterizează pozitiv, nu au survenit consecințe grele, au loc permanent de trai, ambii s-au educat în familie cu un singur întreținător, anterior nu au fost la evidență în organele de poliție.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de procuror, invocînd prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia în partea stabilirii pedepsei, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul și-a motivat recursul prin faptul, că instanța de apel a dat o apreciere corectă probelor prezentate și la numirea pedepsei inculpaților, a făcut trimitere la art. 79 Cod penal, însă nu a stabilit și nu a indicat care circumstanțe legate de personalitatea acestora se consideră excepționale și oferă dreptul de a numi pedeapsă sub limita minimă, doar limitîndu-se la cele expuse în sentință.

Totodată, procurorul-recurent a indicat, că instanța a comis o eroare de drept referitor la stabilirea pedepsei, încălcînd prevederile art. 394 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală privind obligația instanței de a evidenția prezența în cauză a circumstanțelor excepționale care permit aplicarea unei pedepse mai ușoare.

Astfel, recurentul consideră că pedeapsa aplicată inculpaților nu va atinge scopul pedepsei penale, de aceea hotărîrea instanței de apel este pripită și neîntemeiată, deoarece lipsește careva temei pentru aplicarea prevederilor art. 79, 90 Cod penal.

6. Judecînd recursul ordinar și verificînd legalitatea hotărîrii atacate în baza materialelor din dosar, Colegiul penal lărgit conchide că acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, *instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.*

Raportînd aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal lărgit reține că recursul este depus de procuror în defavoarea inculpaților Taratutenco Alexandru și Tiscenco Alexandru și ca temeiuri se invocă pct. 6) și 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și atunci cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Verificînd recursul în acest aspect, Colegiul penal lărgit constată că temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, invocate de procuror, nu persistă în cauză, deoarece conform textului deciziei instanței de apel, aceasta corespunde în totul cerințelor art. 414, 417 Cod de procedură penală.

Din textul recursului rezultă, că autorul critică aplicarea art. 79, 90 Cod penal, la stabilirea pedepsei în privința inculpaților de către prima instanță și instanța de apel, considerînd ca necorespunzătoare aprecierea circumstanțelor excepționale ale cauzei.

Conform art. 79 Cod penal, *instanța de judecată, ținînd seama de circumstanțele excepționale ale cauzei și de persoana vinovatului și considerînd necesar să treacă la o altă pedeapsă mai blîndă, poate ușura pedeapsa, indicînd în mod obligatoriu motivele. Prin urmare, trebuie să existe, ori în împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, ori în datele privind personalitatea infractorului, circumstanțe care constituie excepție.*

În speță, Colegiul penal lărgit menționează, că judecînd cauza, atît prima instanță cît și instanța de apel au stabilit cu certitudine circumstanțele atenuante cum ar fi căința sinceră de cele săvîrșite, repararea prejudiciul material, vîrsta tînă, absolvirea recentă a școlii medii, comiterea crimei fără a realiza consecințele care pot surveni, caracteristica pozitivă, locul permanent de trai, în afară de aceasta instanța de apel mai reține ca atenuantă și faptul, că ambii inculpați s-au educat în familie cu un singur întreținător, că anterior nu au fost la evidența organelor de poliție.

În acest context, instanța de recurs reiterează că, deși ambele instanțe ierarhic inferioare enumeră șirul de circumstanțe atenuante, a cărui cumul nu poate fi considerat ca excepționale, totuși din cele enumerate se întrevede și o circumstanță

excepțională, cum ar fi educarea ambilor inculpați în familii incomplete cu un singur întreținător, deaceia, stabilirea pedepselor sub limita minimă este întemeiată, iar ținând cont de faptul, că inculpații au conștientizat cele comise, corectarea și reeducarea acestora poate avea loc fără izolarea de societate, în acest sens concluzia instanțelor privind stabilirea pedepselor cu aplicarea art. 79, 90 Cod penal este echitabilă și întemeiată.

Din aceste considerente, Colegiul penal lărgit nu constată comiterea erorilor de drept la judecarea cauzei, care ar servi temei pentru casarea hotărârii recurate, ceea ce impune soluția respingerii recursului procurorului ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

7. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vasile Bolduratu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2013, în cauza penală privindu-i pe Taratutenco Alexandru și Tiscenco Alexandru, cu menținerea hotărârii contestate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată în ședință publică la 15 aprilie 2014, ora 09.50.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Liliana Catan

Ion Arhiliuc

Elena Covalenco

Iurie Diaconu